

ZJISTIT VÍCE

Misanthropův blog

Na tomto blogu Nu cořim

Chlíst dne:
"Ždo nobjl vinný? pro čhōhč, ten bude vinnýy pro lōh."

ARTHUR SCHOPENHAUER
APHORISMIEN ZUR LEBENSWEISHEIT

1839.A

Vyvořil vřdne:
G. B. Shaw (* 26. 7. 1856)

Alfred Hitchcok (* 26. 7. 1894)

ALDOUS HUXLEY
M. J. Lermanov (* 27. 7. 1841)

Blog.cz > Misanthropův blog > Archiv > Ũnor 2011 > Lůkřános: O božích a lidech (výpisky)

!

Vážení uživatelé,
16. 8. 2020 budou služby Blog.cz a Galerie.cz ukončeny.
 Děkujeme vám za společné strávené roky!

Lůkřános: O božích a lidech (výpisky)

15. ůnora 2011 v 15:13 | Misanthrop | [Čerba](#)

Nigrínos

Rozhodl jsem se uzavřít se na zbytek svých dnů umřít svého domu a dát přednost životu, který se mnohým zdá zlenštitý a nečinný, a rozmlouvám zde s filozofi, s Plátónem a s pravdou. Sedím tu jako v divadle naplněném desítkami tisíc lidí a z vřkjých pozorně sleduji, co se děje pode mnou; něco je zábavné a směšné, něco zas dokáže prověřit, zda je někdo mužem v pravém slovu smyslu.

Je však třeba propłout kolem nich, jako propłul Odysseus kolem Sirén, ne však se svůzvanjma rukama, to by bylo zbabělé, ani s ůstima zalapenjima voskem, ale slyšet vřechno, mít volnost pohybu a břít opravdu nade vse pozvosen. Jak neobdřevovat filozofii, dříváme-li se současně na ni a na nesčetné početřlosti

Pěkný přřklad dává filosof také těm, kteří by jej chtěli napodobit, jeho střídmost v jídle, spravná míra ve cvičení, dřstojnost v tůřři, jednoduchost v obřekání a nad to vřechno soulad v duři a mírmost povahy.

O obřetech

Co ti blázni nadřřaji s obřetmi, se svůtky a procesionmi, o co vřechno prosí bohzy, za co se modlí a co si o bohích myřlí? Neřim, zda by se našel na světě člověk tak sklřícený, tak utrůpený, aby se nedal do smichu při pohledu na takové početřle počínání.

Obrazy

Sám viř, že já chovám dobrotu, velkodřstnost, čistotu mravní a vzdelání víc než krásu, neboť tyto vlastnosti jsou ceněny než nejlepší přrdostí. Opacně počínání by bylo stejné nesmyslné a smřšné, jako kdřby někdo obdivoval eděle vřechno tělo. Od dokonalé kráse je však možno podle mého názoru mřatit teprve tenkrát, kdřž se spojř vřejno dokonalost duře s přřvábem těla.

Démónaktřv život

Jiřtř ani naše doba neřřstane tak docela stranou vřtř mužům, kteří si zasluhuji zřmky a pamřtky, nřběř dš zadržít jak nehlavně řtělnou zřstnost; tak i znamenitěmu filozofickému vřdění: řim mám na mysli hlavně filozofu Dřmónaktř. Pocházěl z Kypru, z rodiny ne bezjmenné, pokud se řřká společenského postavení a majetku. Byl však nad tyto vřci pozvosen: dychtil po poznání nekrásnějších cílů a cítil se mocně přřtahován filozofi. Dřmónax nepřeboval pobzením, ale z vlastního vřstřního zaujetí pro krásu, puzen ůž od dětřtví vrozenou láskou k filozofi, pohrdal vřemi lidskými statky. Oprostřil a osvodobil se od vřeho.

Jeho tělo, vytřřnované cvičením, bylo zuyklé snášet námahu. Zkrátka snažil se, aby nebyl na nikom závislý, a kdřž zjistil, že sám sobě již nemůže stačit, dobrovolně odešel ze života a zanechal po sobě řim nejlepřim Řekům hojně vzpomínek.

"Jsem člověk, jehož ůřší se nedají tak snadno oklamat."
"Jak ses, Dřmónakte, stal z chlapce filozofem?" - "Jednodřše: dospěl jsem."

Jednou zase sořřsta Sidónios, v Athénách velmi proslulý, vychvaloval sám sebe asi v tom smyslu, že obsáhř svým vřděním veskeru filozofii: "Kdřby mř volal Aristoteles do Lykera, budu ho následovat. Kdřby Plátón do Akadēmie, půjde za ním. A kdřby Zřmónos do své školy se stři pohlřde, budu pohřbat tam. Kdřby mř povolal Přřthagorvcs, budu mlčet." Tu povstal mezi posluchači Dřmónax, oslovil ho a dodal: "Přřthagorvcs tě volá."

Jeden filosof se ptal na nemožnost, druhý mu zase neodpovřdal k vřci. Tu řekl Dřmónax:
"Nezdá se vám, přřtele, že jeden z vás dají koza a druhý mu nastavuje na mléko řitko?"

"Duře je nesmřtelná, ale jen jako vřechno ostatní."
"Adměte, ten tvůj epigram je tak krásný, že bych chtěl, aby ůž byl napsán."

Kdřž Hēródēs nadměrně truchlil pro přřčasně zemřelého Polydeuka (...), přřstoupil Dřmónax a řekl: "Přřnšim ti nřjaký dopis od Polydeuka. Vyřtřá ti, že jeřtě neocházíš za ním."

Kdřsi měl vyplout na moře za bouřlivého počasí a jeden přřtel mu řekl: "Nemáš strach, že se přřvrhne loď a sezerou tě ryby?" Dřmónax na to: "A to bych byl pěkný nevědčín, kdřbych se bál, že mě sezerou ryby, kdřž jsem jich sám tolik smřdí!"

"Neodřejte si starost," pravil Dřmónax, "pach mř mřrtvoly mě pohřbi." "Cože?" na to ten prvy, "to je přřce strašně! Přřdhodit tělo takového muže jako pokřm pro psy a ptáky!" "Ale co je na tom zřstřšnější," řekl Dřmónax, "kdřž chce i po své smřti přřnést ůžitek nřkterým řřvřm tvorům?"

Řekl, že zákony jsou nepotřebné, ať ůž je píšou dobři lidé nebo špatni; ti prvni totiž nepotřebuji zákony, ti dřruzí se jimi zase pravie nedají ochřtmit k lepšímu.

Kynik

Lůkřinos: "Haló, človče, proč máš vousy a dlouhé vlasy, ale nemáš chřtón a chodíš nahý a bosý? Proč se touláš jako divá zvěř a neřřže jako člověk? Chováš se řřpně jinak než větřina lidí! Bloudíš sem a tam, spíš sám na tvrdé mlčé zemř a tvřj plářtřk je hravně osklřivý; vřdřť není ani lehký, ani měkký a barvu nepoznáš."

Kynik: "A to musí být? Něco takového se přřce pořřdí velmi snadno a majitelé skvěle poslouchá. Takovj mř stačí. Při bořitři Copak ty si nemyslíš, že nákladný život je něco špatného?"

Lůkřinos: "Vřdřť piješ vodu jako zvěř, jřš kde co najdeš, jako psi, a ani lože nemáš o nic lepřší než psi: stačí ti, pravě tak jako jim, trochu trávyy."

Kynik: "Vy se však ve své nenasytnosti a nestrřdnosti zcela podobáte člověku, který se vrhře na vřechna jídla. Toudřte ůžitv nejen to, co vám patří, ale chcete okusit vřechno odevadř. Myslřte si, že vám nepostařuje ani vaře země, ani vaře moře, ale kupujete si přřepych ze vřech konců světa. Vřdy dře přdnost cizimu přřed tuzemským, nákladnějšimu přřed levnjm, hřře dosažitelněmu přřed snadno dostupnjm. V každém přřpadě chcete mít raději trampoty a svize než řit bez nich. Vřdřť mnoho vřzechených vřci, z nichž máte velkou radost, se pro vás získává za cenu čemřích nezdarů a utrůp. A jiřtř nemůřim nic dodat k tomu, že romanticke, ppracně přřpravenové pokřmy vřdřte nemají vřčř vřřtřnou hodnotu, naopak že tělu škodř a zpsůsobuji řřzná omeorenění.

Nač hovorit o tom, co vřechno lidě podnikají anebo vytrpř křřli milostnjm rokořšim? A přřce je snadně lětit tuto touhu. Jen kdřby lidě nechtěli rozmřřile ůžitv! Ale zdá se, že jim nestačí, ani kdřž se vyblázni a zniži v tomto smřru; dokonce ůž obracejř naruby ůžitvři řřzných vřci tak, že ůžitvři každou vřč k něcemu zcela jiněmu, než byla od přřrody urřena - podobně jako kdřby někdo chtěl místo vozu zapřřhnout postel a jezdit na nř jako na voze."

Lůkřinos: "A kdo by byl takový hlupák?"

Kynik: "Vřř Co s lidmi nakládáte stejně jako s dobytkem! Navřte je, aby tůhřli místo vozu lůžko, na kterém se sami rokořšnickyy postavřjete; otdud smřjkáte lidmi jako osly a poroučíte jim, aby jeli na ta a tu obranu a ne jinam. A ti z vřci, kteří to dělají nejjeř, jsou nejvřc oslavováni."

Alle jak by někdo mohl vřtřřit slovy veskerou lidskou břdu? Je jaksi nezměrná, ale ty mě obdivujř proto, že s ni necheš mít nic společného.

Dře: Kdřž myřliš, že řřji stejně jako zvířata, protože mám nepatřně potřeby a spokojim se s málem, pak tedy lze podle tvě ůvahy soudit, že bohové jsou řřpně radš než zvířata. Vřdřť oni nepotřebuji napřsto nic! Abyř dřkladněji pochopil, co znamená mít mále nebo velkě nároky, uvědom si, že dčři potřebuji více než dospělř ženyy vřc než muž, nemocní vřc než zdravř, skřřřtka slabiř má vřři potřeby než silnjři. A proto tedy bohové nepotřebuji vřbce nic a lidě s nejřšnější nároky jim stojř nejlřbe.

Anebo si myřliš, že Hēraklēs, člověk ze vřech lidí nejlepřšř, božský muž a přřvem uznavnjm jako boh, bloudil sem a tam se lřt křři na nahřtř těle a oběšel se bez vřřch potřeb jen tak z řřstevu? Ale on nebyl ani řřený, ani to nebyl chudřk; vřdřť byl pánem na moři i na zemi! Copak si myřliš, že postrřdal přřkrřjku nebo boty a kvřřli tomu se potuloval sem a tam? To by byl nesmysl! Znal však míru a byl vytrvalý; chtěl vřitřřit, a ne řit v rozmarřlosti.

A stejně se i on rozhodř chodit bosý a nahý. Lřbilo se mu mř dlouhý vous a dlouhě vlasy; a lřbilo se to nejenom jemu, ale i všem řim dřvřnjm lidem. Byli lepřř než jsme my. Každř z nich by se nechal ořřřřhat asi tak stejně jako lev. Myslřli si totiž, že hřbkou a hladnou přřř mají mít řenu, kdřřto oni byli mužř a chtěli jako mužř vypadat. Domnitřili se, že dlouhý vous může zdobit jako hřřna koně nebo lva a že bůh jim ho dal pro křřvu a odobu. Chci se tedy řřdit přřřkladem těch dřvřnjch lidí a chce je napodobit; nezavřdim však současnřnkům jeřich velkě štřstř, které přřovňaji nad přřnjmi stoly a nad krásnjmi řaty. Vyhlazujř si vrůsky a zbarvujř chloupkř každřřkou část těla, ani na skřřtřech místech neponechávaji nic tak, jak to stvořřila přřroda.

Jř si však vřřjř, aby se mř nohy vřbce neřřšly od koňských kopyt, jako to přřj měl Cheirón. Ten nepotřeboval pokrřřku, stejně jako jř nepotřeboval lřvi, a nepotřeboval ani pokřm nákladnějšř, než se dává psům. Ať mi stačí jako lřžko vřřit zemř, ať je vesnřř njm domovem a ať se spokojim s jřřkem, který se pořřdí nejlepřřm zpřřsobem křř ani jř, ani nřkřlo z mřch přřtel nepotřeboje žito nebo strřřivo! Vřdřť veskerř žla mezi lidmi, i vzpoursy, i vřdky, i ůklady a vřadřy, vznikaji z touhy po tomto kovu. Prvnmem vřeho nešťřstř je lačná chřtivot po vřřšim majetku. Křž je mř to cizř! Křž nikdy nezatouřim mít víc, naopak křž mohu snášet vřři nedostatek!

Takové jsou tedy mř názory. Jiřtř se v mnohém lřři od myřlení větřiny lidí. A nelze se vřbce dřvit, že kdřž se od nich lřřime svřm vzeřřením, že se pak tolik odtřřjeme i svřm ůčením. Myslř si, že musime vypadat stejně jako větřina ostatních - i kdřž tu větřina je špatná.

Proto tedy vypřřdám takto: jsem zpřřstř, zrostlý, mám naznj plůřst, dlouhě vlasy a chodim bos. Ale zato vy vypadáte jako nepřřstř: nřkdo vás nerouzná ani podle barvy plářtř, ani podle mřkosti oděvu, ani podle mřnosti chřtónř, plářtřřkř, střevic, ůpravy ůvahy, ani podle vřdř; vřdřť vonite stejně jako oni, ty kteří jste "nejřřšstřnjřř! Ale za co stojř muž, z kterého vane stejnj vřně jako z teplouře? O nic lepř nesnřřte námahu než oni, o nic méně neholodřte rokořři. řřřte se stejnou stravou, stejnjm zpřřsobem spřitř i chodite; ba spřše vřbce nechete chodit, ale necháte se nosit jako břřmena buď lidmi, nebo zvířaty. Mne však nesou mř nohy, kankolli chce. Umim dobfě snášet mřřz i vedro, nepěrvřm proti bohům a jimi seslanjm pohromám, protože jsem nerokořnj a nic nepotřebuji. Ale vřm vaře řřstně potřevám nedovoluje těřit se z toho, co máte. Nad vřřm nařřkate, nechete snášet danj stav vřci, toudřte po nřčem, co není. V zřimě chcete, aby bylo lřto, v lřtř zima, v horku mřřz, za mřřřz horko. Nelze vás uspokojit a jřte nevřřji jako nemocni, ale u nich je přřřnou nemoc, a vřs vás zpřřdo života.

A po tom vřem se vy opozdřjate chřtř nás mřnitř a naše jednání a záměry přřvdřřt na pravou cestu! Jako kdřbychom to, co děláme, dělali řřsto ze špatného ůmyslu, ačkoli vy sami při svých ůstřních čřnech neuvážjate a nic neděláte s ůsudkem a s rozvahou, ale jen ze zvyku nebo z nářřvřně vřřně. Proto se nřřim nelřřite od lidí, které ůndřj prřd; ti jsou strřřvřni vřřem a vřs vleou vaře vřřně. Dřje se s vámi něco podobného jako s člověkem, jen usedl na spřšeného koně: křřh ho rychle unášel, ale on nemohl ze řřdnou cenu z letřcho zvířete seskočit. A vy nikdy netuřřite, kam se kdy zřřtřte.

Ten chudřj plářtřk, kterému se vypořřstáte, dlouhě vlasy a vřbce celj mřj vřhled mají takovou moc, že mi umožňuji řit v křřdu, dřřtat, co se mi zaचेe, a sřřkat se s křim chce."

Timón neboli Nepřřtel lidř

"Rozhodl jsem se ůž, že si koupim celou tuto končinu, nad pokladem si vystavim dvorec, aby postali mně samotnému k řřti a obych jej mřl i po smřti jako hrobek! Budř dře ustanoveno a ůzakořeno po zbytků života to, že nebude mezi mnou a ostatnjmi styk; že je nebudu mít a budu jimi pohřbat. Přřtel, host nebo dřřn nebo vřřř Saoucha, to bude jen vřřj život. Polhřvost pláčřcho nebo pomoc prosřčimu budř přřčin a poruřenř dobřřch mravnř! Zpřřsob života budř samotřřskř jako u vřři a jedinjm přřtelem budř Timón![1]

Vřřichni ostatni budřz nepřřtřle a ůkladnjky; vejřtř s někřjm z nich ve styk budřz poskvřrněim. A vřřidim-li jedinkého člověka, bude to prokřřtj den. Pro nás ať zhola není rozdřlu mezi nimi a sochami z kamene nebo z kovu. A nepřřijemne od nich vřjednáváče, ani s nimi nezavřřjeme přřmřři. Hranici vřřiti nim budř pustina! Dřruhovř z řřřy, řřřrie a děmu i sama vlast budřz jřměna přřzná a neužřtečná a přřdněti chlouby pro hlupáky. Bohatřj řim ať je Timón a ten ať pohřřdř vřřimě a ať řřje v přřřjichu sám se sebou, vřřdřzen pochlebnosti a vřřřvřch chvalobřřř. Bohům ať obřřjate a budřje, jeť sousemem a blřžnjm sám sobě, a ostatni ať zapuzuje. Budř také ustanoveno, ať jednau prochřři sřbř rukovádřim, že ať bude muset zmřřitř i vřřene si poloři na hrob sám!

Nejpřřijemnjřm jměnem mu budř Nelida, poznávácim znamenim jeho povahy pak budř hrubňstvř a dřřmost, neradnost, vzteklost a odpor k lidem. A kdřbych někoho viděl, jak hme v ohni a ůpěnlivě prosř o ůhařenř, musim hasit smřlou a olejem. A kdřby v zřimě někoho unášela kolem řeka a on by vztahoval ruce a prosř, abych ho za ně chřřil, i toho je třeba strěřt po hlavě, aby se potopil, tak aby se ůž nemohl vřřjřit. Tak by se jim dostalo stejně odplaty. Nářřh zákona přřdnesř Timón, syn Ehekratřřřů z Kolyttu, sněmu jej dal odhlasovat třř Timón. Plati, tak námř budřz rozhodnuto a na tom zmadřte setrvjeme!"

Toxaris neboli Přřtelstvř

Toxaris: "Mněšippie, přřisahám ti při Větru a Dřjce, že ti nereknu jedinou lěz o skytřských přřtřlech. Při Větru a Dřjce přřisahame proto, že vitř je přřřnou života a dřjka přřnšřř smřt.

Od okamřku, kdy si nařřizemne jednm řřzem své přřsty, necháme nakapat krev do pohřru, namočíme v ni hroty svých mečů, současně přřřřmeme ke nřm z vypřřemne, neverstnjje nic, co by nás rozkořjilo. Takový smřlavec je přřjstřni nejřřš mezi řřemř muži. Muž s mnoha přřtřeli nám přřpadě podobnj pohřřlřcim a zřřtėnjm řřmám. Domnřřvame se, že jeho přřtřelstř ůž není tak silně, kdřž je rozdrobeno mezi mnoho lidí.

U nás jsou ustavně vřřky, buď ůtočime na druhě, nebo ustupujeme přřed ůtočnjky, nebo bojujeme a pastvjny ři o kořřst. Při tom je nejvřř třeba mít dobrě přřtřle. Proto také uzavřřame přřtřelstvř co nejpevnějšř, neboť je považujeme za jedinou zbraň, která je nepřřemořitelná a která odolá každě vřlce."

Lůkřios neboli Osel

"Krásná Palaistro, jak přřvábny je rytmys, o němž se shodně ořřči tvá zadnička i tvá pánũvřka, jak kroužřř obojim, až se tvě boky vřlcně přřeválaji. Jak řřstny bude, kdo si omočř."

Než špatně břřzet, to bž radě nazpětek.

Anketa

Mááš rád lidě? 16.5% (1088)

Mřloby je 17.5% (1188)

Neovřřlřm je 17.5% (1154)

Dřmónaktř 17.5% (1154)

Mřloby je 12.9% (873)

Někdř 14.5% (979)

Moř mu 22% (1490)

Kubřiky

- [Čerba](#) (24)
- [Hlasř za dobrovtř vřvřnj lřřvř](#) (6)
- [Luhnanjskř ōřřek](#) (6)
- [Přřvřne na rokořřnicu](#) (1)
- [Rukovřna na lřřtř Zemř](#) (14)
- [Rukovřbubcnos](#) (4)
- [Zřřstnř mřrtvolu mlčř](#) (14)
- [Zřřstnř lřřvřo mřřč](#) (1)
- [Der Feuerstein](#) (6)
- [Der Wřhlwřrderr](#) (7)
- [Der Wřnderrvorr](#) (9)
- [Zřmř v zoroastřřř lřřvř](#) (14)
- [Vřsogavnřř](#) (20)
- [Dřvkř mřobody](#) (6)
- [Vřdnř nesmřřlř](#) (3)
- [Hmry Levocobky](#) (3)
- [Měrvřchobř](#) (12)
- [Dřvnř paradřz](#) (1)
- [Stavnanř přřdnřti řřstř](#) (2)
- [Lřřlř](#) (4)
- [Sřmřdnř](#) (2)
- [Přřvřbnřř ř Hovadř ř lřřvř](#) (1)

Ĺřřř

Aktuřlnř články

- [Buřjř ōř je v rozkřvtu](#)
- [Po setřbnř život nekonečř](#)
- [Trpř-li lidé nřjakou ůjmou](#)
- [Zaranžovanř revue prolhanosti](#)
- [Na Nerona sobě hrři](#)
- [Hled to jasně oko](#)
- [Obrazy dokonalého involení](#)
- [Mřj střřj přřblém s lidmi](#)
- [Přřchřř hodna](#)
- [Tak odporně lidskř, až je to vidět](#)

Blog.cz > Misanthropův blog > Archiv > Ũnor 2011 > Lůkřános: O božích a lidech (výpisky)

!

Vážení uživatelé,
16. 8. 2020 budou služby Blog.cz a Galerie.cz ukončeny.
 Děkujeme vám za společné strávené roky!

Lůkřános: O božích a lidech (výpisky)

15. ůnora 2011 v 15:13 | Misanthrop | [Čerba](#)

Nigrínos

Rozhodl jsem se uzavřít se na zbytek svých dnů umřít svého domu a dát přednost životu, který se mnohým zdá zlenštitý a nečinný, a rozmlouvám zde s filozofi, s Plátónem a s pravdou. Sedím tu jako v divadle naplněném desítkami tisíc lidí a z vřkjých pozorně sleduji, co se děje pode mnou; něco je zábavné a směšné, něco zas dokáže prověřit, zda je někdo mužem v pravém slovu smyslu.

Je však třeba propłout kolem nich, jako propłul Odysseus kolem Sirén, ne však se svůzvanjma rukama, to by bylo zbabělé, ani s ůstima zalapenjima voskem, ale slyšet vřechno, mít volnost pohybu a břít opravdu nade vse pozvosen. Jak neobdřevovat filozofii, dříváme-li se současně na ni a na nesčetné početřlosti

Pěkný přřklad dává filosof také těm, kteří by jej chtěli napodobit, jeho střídmost v jídle, spravná míra ve cvičení, dřstojnost v tůřři, jednoduchost v obřekání a nad to vřechno soulad v duři a mírmost povahy.

O obřetech

Co ti blázni nadřřaji s obřetmi, se svůtky a procesionmi, o co vřechno prosí bohzy, za co se modlí a co si o bohích myřlí? Neřim, zda by se našel na světě člověk tak sklřícený, tak utrůpený, aby se nedal do smichu při pohledu na takové početřle počínání.

Obrazy

Sám viř, že já chovám dobrotu, velkodřstnost, čistotu mravní a vzdelání víc než krásu, neboť tyto vlastnosti jsou ceněny než nejlepší přrdostí. Opacně počínání by bylo stejné nesmyslné a smřšné, jako kdřby někdo obdivoval eděle vřechno tělo. Od dokonalé kráse je však možno podle mého názoru mřatit teprve tenkrát, kdřž se spojř vřejno dokonalost duře s přřvábem těla.

Démónaktřv život

Jiřtř ani naše doba neřřstane tak docela stranou vřtř mužům, kteří si zasluhuji zřmky a pamřtky, nřběř dš zadržít jak nehlavně řtělnou zřstnost; tak i znamenitěmu filozofickému vřdění: řim mám na mysli hlavně filozofu Dřmónaktř. Pocházěl z Kypru, z rodiny ne bezjmenné, pokud se řřká společenského postavení a majetku. Byl však nad tyto vřci pozvosen: dychtil po poznání nekrásnějších cílů a cítil se mocně přřtahován filozofi. Dřmónax nepřeboval pobzením, ale z vlastního vřstřního zaujetí pro krásu, puzen ůž od dětřtví vrozenou láskou k filozofi, pohrdal vřemi lidskými statky. Oprostřil a osvodobil se od vřeho.

Jeho tělo, vytřřnované cvičením, bylo zuyklé snášet námahu. Zkrátka snažil se, aby nebyl na nikom závislý, a kdřž zjistil, že sám sobě již nemůže stačit, dobrovolně odešel ze života a zanechal po sobě řim nejlepřim Řekům hojně vzpomínek.

"Jsem člověk, jehož ůřší se nedají tak snadno oklamat."
"Jak ses, Dřmónakte, stal z chlapce filozofem?" - "Jednodřše: dospěl jsem."

Jednou zase sořřsta Sidónios, v Athénách velmi proslulý, vychvaloval sám sebe asi v tom smyslu, že obsáhř svým vřděním veskeru filozofii: "Kdřby mř volal Aristoteles do Lykera, budu ho následovat. Kdřby Plátón do Akadēmie, půjde za ním. A kdřby Zřmónos do své školy se stři pohlřde, budu pohřbat tam. Kdřby mř povolal Přřthagorvcs, budu mlčet." Tu povstal mezi posluchači Dřmónax, oslovil ho a dodal: "Přřthagorvcs tě volá."

Jeden filosof se ptal na nemožnost, druhý mu zase neodpovřdal k vřci. Tu řekl Dřmónax:
"Nezdá se vám, přřtele, že jeden z vás dají koza a druhý mu nastavuje na mléko řitko?"

"Duře je nesmřtelná, ale jen jako vřechno ostatní."
"Adměte, ten tvůj epigram je tak krásný, že bych chtěl, aby ůž byl napsán."

Kdřž Hēródēs nadměrně truchlil pro přřčasně zemřelého Polydeuka (...), přřstoupil Dřmónax a řekl: "Přřnšim ti nřjaký dopis od Polydeuka. Vyřtřá ti, že jeřtě neocházíš za ním."

Kdřsi měl vyplout na moře za bouřlivého počasí a jeden přřtel mu řekl: "Nemáš strach, že se přřvrhne loď a sezerou tě ryby?" Dřmónax na to: "A to bych byl pěkný nevědčín, kdřbych se bál, že mě sezerou ryby, kdřž jsem jich sám tolik smřdí!"

"Neodřejte si starost," pravil Dřmónax, "pach mř mřrtvoly mě pohřbi." "Cože?" na to ten prvy, "to je přřce strašně! Přřdhodit tělo takového muže jako pokřm pro psy a ptáky!" "Ale co je na tom zřstřšnější," řekl Dřmónax, "kdřž chce i po své smřti přřnést ůžitek nřkterým řřvřm tvorům?"

Řekl, že zákony jsou nepotřebné, ať ůž je píšou dobři lidé nebo špatni; ti prvni totiž nepotřebuji zákony, ti dřruzí se jimi zase pravie nedají ochřtmit k lepšímu.

Kynik

Lůkřinos: "Haló, človče, proč máš vousy a dlouhě vlasy, ale nemáš chřtón a chodíš nahý a bosý? Proč se touláš jako divá zvěř a neřřže jako člověk? Chováš se řřpně jinak než větřina lidí! Bloudíš sem a tam, spíš sám na tvrdé mlčé zemř a tvřj plářtřk je hravně osklřivý; vřdřť není ani lehký, ani měkký a barvu nepoznáš."

Kynik: "A to musí být? Něco takového se přřce pořřdí velmi snadno a majitelé skvěle poslouchá. Takovj mř stačí. Při bořitři Copak ty si nemyslíš, že nákladný život je něco špatného?"

Lůkřinos: "Vřdřť piješ vodu jako zvěř, jřš kde co najdeš, jako psi, a ani lože nemáš o nic lepřší než psi: stačí ti, pravě tak jako jim, trochu trávyy."

Kynik: "Vy se však ve své nenasytnosti a nestrřdnosti zcela podobáte člověku, který se vrhře na vřechna jídla. Toudřte ůžitv nejen to, co vám patří, ale chcete okusit vřechno odevadř. Myslřte si, že vám nepostařuje ani vaře země, ani vaře moře, ale kupujete si přřepych ze vřech konců světa. Vřdy dře přdnost cizimu přřed tuzemským, nákladnějšimu přřed levnjm, hřře dosažitelněmu přřed snadno dostupnjm. V každém přřpadě chcete mít raději trampoty a svize než řit bez nich. Vřdřť mnoho vřzechených vřci, z nichž máte velkou radost, se pro vás získává za cenu čemřích nezdarů a utrůp. A jiřtř nemůřim nic dodat k tomu, že romanticke, ppracně přřpravenové pokřmy vřdřte nemají vřčř vřřtřnou hodnotu, naopak že tělu škodř a zpsůsobuji řřzná omeorenění.

Nač hovorit o tom, co vřechno lidě podnikají anebo vytrpř křřli milostnjm rokořšim? A přřce je snadně lětit tuto touhu. Jen kdřby lidě nechtěli rozmřřile ůžitv! Ale zdá se, že jim nestačí, ani kdřž se vyblázni a zniži v tomto smřru; dokonce ůž obracejř naruby ůžitvři řřzných vřci tak, že ůžitvři každou vřč k něcemu zcela jiněmu, než byla od přřrody urřena - podobně jako kdřby někdo chtěl místo vozu zapřřhnout postel a jezdit na nř jako na voze."

Lůkřinos: "A kdo by byl takový hlupák?"

Kynik: "Vřř Co s lidmi nakládáte stejně jako s dobytkem! Navřte je, aby tůhřli místo vozu lůžko, na kterém se sami rokořšnickyy postavřjete; otdud smřjkáte lidmi jako osly a poroučíte jim, aby jeli na ta a tu obranu a ne jinam. A ti z vřci, kteří to dělají nejjeř, jsou nejvřc oslavováni."